

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 38.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867645744/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Tillæg.

Som Bilag til ovenstaaende fælsterske Skolehistorie skal her meddeles tre Artikler, som Grundtvig skrev i Politivennen 1804, og som tillige har den Betydning at være de første trykte Stykker fra hans Haand.

Politivennen. No. 299.

Maae trykkes,
Kjøbenhavns Politikammer den 14 Januari 1804.
Haagen.

Et Særsyn i det nittende Aarhundrede.

Nepe skulde man troe, at der paa en Tid, da der dog ikke blot skrives meget, men ogsaa gøres meget til Skolevæsenets Bedste — kan gives en Bye — end sige et Sogn — i Danmark, hvor man i en Række af Aar, har maattet savne al Skoleundervisning, og dog er det Tilfældet. — I et vist Sogn paa Falster, har i de sidste 10 Aar ingen Skoleholder været, thi saalænge er det siden, den sidste derværende blev blind, og ophørte at forrette Embedet. Vedkommende vægrede sig ved at indsætte en ny — som man siger — paa Grund af, at den Gamle ej kunde undvære Skolelønnen. Dog, det er ikke troeligt, thi skjøndt en saadan Handling kan synes at tilhøre et følsomt Hjerte, bærer den dog neppe Præg af Fornuftens Stempe, og Medlidenhed med eet Individ, paa et helt Sogns Ungdoms Bekostning, vorder — efter mine Tanker — neppe retfærdigt. — End mere, det er 3 Aar siden, bemeldte Gamle døde, og endnu er ingen ny — uagtet alle Opfordringer — indsat. — Hvad Under? om i et saadant Sogn, det Tilfælde har indtruffet, at en, der antegnede sig til Konfirmation, ej endnu kjendte Bogstaver; — thi var der end — som man maae formode, skjøndt man ej indseer det — de meest gyldige Grunde til denne skadebringende Opsættelse, bliver det dog stedse sørgeligt, at Oplysningen maa taale et saa voldsomt tilbagevirkende Stød, paa Steder, hvor den saameget kunde behøve uafbrudt Fremskriden. — Hvor nedslaaende maae det ikke være for Stedets oplyste Religionslærer, at see sine Bestræbelser tabe saameget af den tilsigtede Nytte? da en stor Deel af hans Menighed er uskicket til at modtage hans